

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 19 december 2017 met nummer RvVb/A/1718/0365
in de zaak met rolnummer 1415/0017/A/5/0021

Verzoekende partij	de heer Harald VERVAEKE vertegenwoordigd door advocaat Véronique HANTSON met woonplaatskeuze op het kantoor te 9860 Oosterzele, Windekekouter 45
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door advocaat Jo GOETHALS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8800 Roeselare, Kwadestraat 151B/41
Tussenkomenende partij	de heer Lieven CLAEYS vertegenwoordigd door advocaat Bram VANDROMME met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Kapucijnenstraat 14

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 11 september 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 10 juli 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomenende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wevelgem van 27 maart 2013 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een mestbak in gewapend beton ten behoeve van een paardenmanège op een perceel gelegen te 8560 Wevelgem, met als kadastrale omschrijving Wevelgem, eerste afdeling, sectie C, nr(s) 0742T.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 26 februari 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de vierde kamer laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 4 maart 2015 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

Met een beschikking van 5 september 2016 heeft de voorzitter van de Raad de zaak, toegewezen aan de vierde kamer, doorverwezen naar de vijfde kamer.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 27 september 2016.

De verzoekende, verwerende en tussenkomende partij verschijnen op de zitting.

Advocaat Eva DE WITTE *loco* advocaat Véronique HANTSON voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Jo GOETHALS voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Bram VANDROMME voert het woord voor de tussenkomende partij.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 18 december 2011 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wevelgem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een mestbak in gewapend beton ten behoeve van een paardenmanège” op een perceel gelegen te 8560 Wevelgem, Notelaarstraat 29.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Kortrijk’, vastgesteld met koninklijk besluit van 4 november 1977 (gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 10 november 1998) in de zone “uitbreiding voor bos” en in de zone “agrarisch gebied”.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Aquafin adviseert op 31 januari 2012 gunstig.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 15 februari 2012 gunstig.

De cel Groen adviseert op 27 februari 2013 voorwaardelijk gunstig.

Het agentschap voor Natuur en Bos geeft op 1 maart 2012 geen concreet advies.

Infrastructuur en Mobiliteit adviseert op 13 maart 2012 gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 25 maart 2013 voorwaardelijk gunstig:

“ ...

WETTELIJK GEDEELTE

...

Ligging volgende de plannen van aanleg + bijbehorende voorschriften

De aanvraag ligt volgens het gewestplan Kortrijk — Algemeen, gewijzigd bij BVR van 10.11.1998 in de zone **"uitbreiding voor bos"**.

In deze zone gelden volgende aanvullende voorschriften:

In de gebieden die als "uitbreidingsgebied voor bos" zijn aangeduid, geldt de bestemming die als grondkleur is weergegeven tot op het moment dat de bosuitbreiding effectief gerealiseerd wordt. Vanaf dat ogenblik zijn deze gebieden bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk bosmilieu. Er wordt dan naar gestreefd om de wetenschappelijke, sociale en/of pedagogische waarde van dit beboste gebied te versterken en te bestendigen.

De aanvraag ligt volgens het gewestplan Kortrijk — Algemeen, gewijzigd bij BVR van 10.11.1998 in de zone **"agrarisch gebied"**.

In deze zone gelden volgende aanvullende voorschriften.

Overschakeling van agrarisch gebied naar bosgebied

Ingevolge het bepaalde artikel 35 bis, 4 van het Veldwetboek treedt een plan van aanleg dat bindende kracht heeft verkregen volledig in de plaats van de eventueel bestaande besluiten tot afbakening van gemeentelijke landbouw- en bosbouwzones, voor zover althans in het betrokken plan van aanleg landbouw- en bosbouwzones worden voorzien en voor zover het plan van aanleg betrekking heeft op het gehele grondgebied van de gemeente.

Dit betekent dat bij de vaststelling van een ontwerp-gewestplan of van een gewestplan, bij besluit van de Vlaamse regering alle voor het betrokken gewest eventueel bestaande gemeentelijke afbakeningsplannen zonder meer ophouden te bestaan en vervangen worden door het ontwerp-gewestplan of het gewestplan, voor zover althans in het betrokken plan landbouw- en bosbouwzones worden voorzien.

Eenmaal een dergelijk plan vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering, gelden voor dit gewest dus nog enkel de planologische voorschriften van het betrokken plan en is het zonder enig belang geworden of voor dit gewest al dan niet gemeentelijke afbakeningsplannen bestonden.

Wat de agrarische gebieden betreft, bepaalt artikel 1 in fine, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 dat de overschakeling naar bosgebieden toegestaan is overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 (lees artikel 35bis) van het Veldwetboek.

De aanvraag is niet gelegen in een goedgekeurde verkavelingsvergunning

...

OPPORTUNITEITSGEDEELTE

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag.

De bouwplaats is gelegen ten zuidoosten van de kern van de deelgemeente Wevelgem langs de Notelarenstraat. Het betreffende perceel wordt in het westen omringd door woonuitbreidingsgebied, in het zuiden door een zone die bestemd is als natuurgebied en in het oosten en noorden door agrarisch bouwland. Ten zuiden van de bestaande manège staat op ca. 27 meter van de bouwplaats, een collector van Aquafin.

De aanvraag betreft het bouwen van een open mestbak in gewapend beton ten behoeve van een bestaande paardenmanège, vergund door het college in zitting van 18.04.2012 (zie historiek)

De te bouwen mestbak zal een volume hebben van 102,5 kubieke meter. De mestbak wordt ingeplant tegen de rechterzijgevel van de manège, op 10 meter van de rechterperceelsgrens en op 10 meter van de 20 van de voorbouwlijn. De mestbak is 10

meter lang, 5 meter breed en maximaal 2 meter 10 hoog. De mestbak staat bovengronds, maar de verharding en een heel klein deel van de inhoud wordt juist onder de grond opgeslagen. De wanden van de bak worden opgericht in gewapend beton. Het mestvocht wordt vanuit de bak afgeleid naar een beerput met opslagmogelijkheden van 5000 liter. Aangezien de mestbak grotendeels verscholen zit achter het bestaande gebouw van de manège, is deze nagenoeg niet zichtbaar vanaf het wandelpad dat zich op openbaar domein bevindt.

Historiek

Op 18.04.2012 werd een stedenbouwkundige vergunning verleend aan de aanvrager tot het regulariseren van vlasschuur tot manège-paardenfokkerij (2012/9653)

...

Beoordeling goede plaatselijke aanleg

Gezien op het betreffende perceel reeds een paardenmanège staat kan het plaatsen van een mestbak als functioneel inpasbaar in de omgeving worden beschouwd. De aanvraag is dan ook volledig in overeenstemming met de wettelijke en ruimtelijke context. Bovendien is de mestbak, zoals hierboven reeds aangegeven, half verscholen achter de bestaande aanbouw en zodoende nagenoeg niet zichtbaar vanop het openbaar domein zodat het bouwwerk noch naar het straatbeeld toe, noch naar de aanpalende buurpercelen toe, enige ruimtelijk hinderende impact kan uitoefenen, noch een schaalbreuk met zich mee kan brengen.

Algemene conclusie

Gelet op het feit dat de aanvraag in overeenstemming is met de opgelegde voorschriften, is de aanvraag in overeenstemming geacht met de wettelijke bepalingen, de goede plaatselijke ordening en de onmiddellijke omgeving.

Besluit: Het advies is Gunstig, mits:

- 1. Het advies van het departement Landbouw en Visserij, Duurzame Landbouwwontwikkeling d.d. 15.02.2013 dient strikt nageleefd te worden.*
- 2. Het advies d.d. 31.01.2013 van Aquafin dient strikt nageleefd te worden.*
- 3. Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos d.d. 01.03.2013 dient strikt nageleefd te worden.*
- 4. Het advies van de dienst Openbare Infrastructuur en Mobiliteit d.d. 13.03.2013 dient strikt nageleefd te worden.*
- 5. In voorkomend geval dient een passende milieuvergunning bekomen te worden.*
- 6. De stedenbouwkundige vergunning gaat slechts van kracht na het bekomen van een passende milieuvergunning. "Dit wil zeggen dat er niet kan gebouwd worden zolang de milieuvergunning niet bekomen is." Aan de aanvrager zal een brief gestuurd worden waarin deze materie grondig wordt uitgelegd.*
- 7. De groenzone dient aangelegd te worden zoals opgelegd door de cel groen d.d. 27.02.2013 binnen het eerstvolgend plantseizoen volgend op de voltooiing van de ruwbouw van de bouwwerken. Hiertoe werd een bankgarantie gesteld ten bedrage van 1.500 € d.d. 15.03.2013*

"

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 27 maart 2013 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de verzoekende partij. Het college beslist:

" ...

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN ZITTING VAN 27/03/2013 HET VOLGENDE:

- Zich aan te sluiten bij het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar
- Vijf kalenderdagen na de beslissing de stedenbouwkundige vergunning op te nemen in het vergunningenregister.
- De vergunning af te geven aan de aanvrager, die ertoe verplicht is:
 1° het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor een vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° BIJZONDERE VOORWAARDEN:

1. Het advies van het departement Landbouw en Visserij, Duurzame Landbouwwontwikkeling d.d. 15.02.2013 dient strikt nageleefd te worden.
2. Het advies d.d. 31.01.2013 van Aquafin dient strikt nageleefd te worden.
3. Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos d.d. 01.03.2013 dient strikt nageleefd te worden.
4. Het advies van de dienst Openbare Infrastructuur en Mobiliteit d.d. 13.03.2013 dient strikt nageleefd te worden.
5. In voorkomend geval dient een passende milieuvergunning bekomen te worden.
6. De stedenbouwkundige vergunning gaat slechts van kracht na het bekomen van een passende milieuvergunning. "Dit wil zeggen dat er niet kan gebouwd worden zolang de milieuvergunning niet bekomen is." Aan de aanvrager zal een brief gestuurd worden waarin deze materie grondig wordt uitgelegd.
7. De groenzone dient aangelegd te worden zoals opgelegd door de cel groen d.d. 27.02.2013 binnen het eerstvolgend plantseizoen volgend op de voltooiing van de ruwbouw van de bouwwerken. Hiertoe werd een bankgarantie gesteld ten bedrage van 1.500 € d.d. 15.03.2013..."

Tegen deze beslissing tekent de tussenkommende partij op 30 april 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 juni 2014 om dit beroep onontvankelijk te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Hij adviseert:

"...

Op 30/04/2014 heeft mter. Bram Vandromme namens dhr. en mevr. VANHAVERBEKE EVELINE en CLAEYS LIEVEN beroep ingesteld tegen de beslissing van het schepencollege van Wevelgem houdende toekenning stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan VERVAEKE HARALD, tot het bouwen van een mestbak in gewapend beton tbv een paardenmanège.

Overeenkomstig artikel 4.7.21 §2 VCRO kan elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen, beroep instellen bij de deputatie.

Hierbij moet het beroep op straffe van onontvankelijkheid ingesteld worden binnen een termijn van dertig dagen die ingaat de dag na de startdatum van de aanplakking. (artikel 4.7.21 §3 VCRO)

Het attest van aanplakking ondertekend door de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar stelt dat de aanplakking op 06/04/2013 is vastgesteld. Hieruit volgt dat de

startdatum van aanplakking heeft plaatsgevonden op 6 april 2013 en dat aldus de termijn om beroep in te stellen is ingegaan op 07/04/2013 om te eindigen op 07/05/2013.

Bijgevolg moet worden besloten dat het beroep ingesteld per aangetekend schrijven dd. 30/04/2014, laattijdig is ingediend.

Het ingestelde beroep is dan ook onontvankelijk.

Beroepsindiener wijst evenwel dat het attest van aanplakking is gesteund op de verklaringen op eer van de aanvrager van de vergunning, en dat bijgevolg de termijn om beroep in te stellen nog niet is aangevangen. Hierbij wordt verwezen naar de rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen en op een eerdere beslissing van de deputatie.

De aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, hebben betrekking op beslissingen genomen op basis van “verklaringen op eer” of “attesten van aanplakking gesteund op verklaringen op eer”. Het zelfde geldt voor de aangehaalde beslissing van de deputatie. Uit de formulering van het attest kan men echter niet afleiden dat de vaststelling is gebeurd op basis van een verklaring op eer van de aanvrager van de vergunning. De aangehaalde rechtspraak is dan ook niet dienend.

Een e-mail bericht die het tegenoverstelde zou aangeven, weegt niet op tegen de duidelijke formulering in het attest van aanplakking.

Om die reden dient dan ook te worden besloten dat het ingestelde beroep onontvankelijk is ...”

Na de hoorzitting van 10 juni 2014 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in een nieuw verslag van 3 juli 2014 om dit beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert:

“ ...

ONTVANKELIJKHEID

Het verslag PSA dd. 5 juni 2014 stelde voor om het ingestelde beroep onontvankelijk te verklaren. Uit de formulering van het attest van aanplakking kon niet worden afgeleid dat de vaststelling van aanplakking was gebeurd op basis van een verklaring op eer van de aanvrager van de vergunning. Op de hoorzitting wees de opsteller van het attest dat de controle van aanplakking niet door hemzelf maar door de stadswacht is gebeurd. Op het neergelegde bewijsstuk blijkt dat de controle is gebeurd op 9 april 2013. Op basis van deze bijkomende stukken, kan men niet anders dan afleiden dat de verklaring uit het attest dat de aanplakking is vastgesteld op 06/04/2013 niet met de werkelijkheid kan overeenstemmen.

Bij gebrek aan een geldige attest van aanplakking moet het beroep dan ook ontvankelijk worden verklaard.

...

4D CONCLUSIE EN VOORSTEL

Het ontwerp voorziet het bouwen van een mestbak in gewapend beton ten behoeve van de paardenmanege.

Aangezien het gebouw niet vergund is qua functie bestaat een

legaliteitsbelemmering voor de mestbak.

Dit dossier moet samen bekeken worden met het ander dossier (2014/144 - regularisatie functiewijziging vlasschuur tot paardenmanege), deze dossiers zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Aangezien uit het ander dossier (2014/144 - regularisatie functiewijziging vlasschuur tot paardenmanege) blijkt dat het gebouw niet hoofdzakelijk vergund is, bestaat er ook geen juridische basis om het gebouw uit te breiden met een mestbak.

*De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt derhalve voor om het **beroep gegrond** te verklaren en de vergunning te **weigeren**.*

...

Na de hoorzitting van 8 juli 2014 verklaart de verwerende partij het beroep op 10 juli 2014 gegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

" ...

5 MOTIVATIE STANDPUNT DEPUTATIE

De Deputatie motiveert haar standpunt als volgt :

5A ONTVANKELIJKHEID

De PSA wijst in het eerste verslag dd. 5 juni 2014 dat het ingestelde beroep onontvankelijk is. De motivering luidt als volgt :

" ...

Op de hoorzitting dd. 10 juni 2014 verklaart de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar dat de controle van aanplakking wordt gedelegeerd aan de stadswacht. Op de hoorzitting wordt een document neergelegd waaruit zou blijken dat de controle van aanplakking heeft plaatsgevonden op 9 april 2013.

Na de hoorzitting heeft de PSA een tweede verslag opgemaakt met als datum 3 juli 2014. Met betrekking tot de ontvankelijkheid wijst het tweede verslag het volgende :

" ...

Op de hoorzitting dd. 8 juli 2014 wijst het schepencollege dat een verklaring op eer werd opgesteld door de aanvrager, meldende dat op 6 april 2013 werd overgegaan tot het aanplakken van de stedenbouwkundige vergunning. Nadien werd door de gemeenschapswacht en de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar op 9 april 2013 vastgesteld dat de aanplakking wel degelijk is gebeurd, aldus het college. Het schepencollege is dan ook van oordeel dat de beroepstermijn niet is ingegaan op 6 april 2013 maar op 9 april 2013, zijnde de datum waarop de controle effectief heeft plaatsgevonden. Het feit dat het aanplakkingsattest niet verwijst naar de gemeentelijke controle onder toezicht van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar, maar naar een andere datum (m.n. de datum welke blijkt uit de verklaring op eer), is een loutere materiële vergissing, aldus het college. Het schepencollege besluit dan ook dat het ingestelde beroep laattijdig is en bijgevolg onontvankelijk.

Overeenkomstig artikel 4.7.19, §2 VCRO waakt de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde erover dat tot aanplakking wordt overgegaan en levert de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde op eenvoudig verzoek, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af. Immers, aan een beroepschrift dient de beroepsindiener een attest van aanplakking toe te voegen, overeenkomstig artikel 2, §2

Beroepenbesluit. Hieruit moet worden besloten dat het attest van aanplakking een cruciaal aanknopingspunt betreft die de deputatie toelaat na te gaan of een administratief beroep al dan niet tijdig is ingediend. Het is dan ook heel belangrijk dat een attest van aanplakking alle noodzakelijke gegevens daartoe bevat.

Volgens de vaste rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, moet het attest van aanplakking de datum van de eerste dag van de aanplakking vermelden. Indien dit niet het geval is, is er sprake van een gebrekkig attest van aanplakking wat tot gevolg heeft dat de beroepstermijn waarover derden beschikken om administratief beroep in te stellen geen aanvang neemt (RVVb, 21/11/2012, nr; A/2012/0486).

Tevens stelt de Raad dat een attest dat enkel is afgegeven op basis van de verklaringen op eer van de aanvrager van de vergunning, niet volstaat als een bewijs dat tot aanplakking is overgegaan zoals bedoeld in artikel 4.7.19, §2 VCRO (RVVb, 3/10/2012, nr. A/2012/0396). Immers stelt de Raad, “tegenover de verklaring van eer van de aanvrager staat en kan de bewering staan van een belanghebbende derde dat de aanplakking niet is gebeurd, hetzij niet is gebeurd overeenkomstig de bepalingen van artikel 4.7.19, § 2 VCRO. Een verklaring van eer van de aanvrager kan alleszins niet worden gelijkgesteld met een attest van de gemeentelijke overheid waarin wordt verklaard dat een mededeling van de vergunningsbeslissing is aangeplakt gedurende dertig dagen. Het gebrek aan een aanplakking overeenkomstig de bepalingen van het VCRO heeft tot gevolg dat de beroepstermijn voor een belanghebbende derde niet aanvangt.” (RVVb, 19 februari 2013, A/2013/0081)

In casu vermeldt het attest van aanplakking dat de aanplakking dd. 6 april 2013 werd vastgesteld. Deze datum komt overeen met de datum zoals vermeld op de verklaring op eer van de aanvrager van de vergunning. Uit de neergelegde stukken op de hoorzitting kan men niet anders concluderen dan dat de datum zoals vermeld op het attest van aanplakking is gesteund op de verklaring op eer van de aanvrager van de vergunning. Zoals hoger gewezen volstaat een attest dat is afgegeven op basis van de verklaring op eer, niet als bewijs dat tot aanplakking is overgegaan. Het argument van de raadsman van het schepencollege dat nadien door de gemeenschapswacht en de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar op 9 april 2013 is vastgesteld dat de aanplakking wel degelijk is gebeurd, wordt op geen enkele wijze bevestigd in het attest van aanplakking. Aangezien het controlemoment – dat overigens ook wordt betwist door de beroepsindiener - op geen enkele wijze is bevestigd door de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde, kan men dit eveneens niet als startdatum voor de aanplakking aannemen. Er anders over oordelen, betekent dat in de praktijk een attest van aanplakking volledig zinloos wordt.

5B BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

*De **plaats van de aanvraag** situeert zich ten westen van de E403, ten zuiden van het centrum van Wevelgem en ten noorden van de Leie. De Notelaarstraat is een doodlopende gemeenteweg die uitgaat op het Leiebos. Ten zuiden van de site ligt een oude Leie-arm en fungeert als langwerpige (vis-) vijver.*

De omgeving kenmerkt zich door een rustige woonwijk (bestaande uit vrijstaande eengezinswoningen). Op de desbetreffende site staat een voormalige schuur die omgevormd is tot manege en fokkerij. Het gebouw staat op de linker perceelgrens, waarlangs een wandelpad loopt. Ter hoogte van de rechter perceelgrens bevinden zich akkers.

Het **ontwerp** voorziet het bouwen van een mestbak in gewapend beton ten behoeve van de paardenmanege. De mestbak bestaat uit een grondplaat (10m x 5m) en drie opstaande betonwanden van 2,1m hoogte. De mestbak wordt ingeplant tegen de rechterzijgevel van de paardenstal, welke het voorwerp uitmaakt van een aanvraag tot functiewijziging. (zie dossier B/2014/144) De mestsappen worden afgeleid naar een septische put van 5000l.

Ingevolge de vergunningsbeslissing komt de aanpalende buur in beroep.

5C TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag ligt volgens het gewestplan Kortrijk Algemeen, gewijzigd bij BVR van 10.11.1998 in de zone "uitbreiding voor bos" en in de zone "agrarisch gebied". Onder punt 2 worden deze bestemmingsvoorschriften verduidelijkt.

Uit het advies van de afdeling duurzame landbouwontwikkeling (ADLO) blijkt dat voor de site 7 paarden en 1 pony staan geregistreerd op naam van de aanvrager. Ook zijn er geen gegevens beschikbaar over de paardenfokkerij-activiteiten, noch over het aantal hectare weiland dat in gebruik zou zijn. Uit telefonisch onderhoud dd. 23.06.2014 met ADLO bleek dat er ondertussen 6 paarden en 1 pony geregistreerd zijn op naam van de aanvrager alsook zijn er 2 paarden van een andere eigenaar gevestigd op deze site. Op heden zijn nog steeds geen fokgegevens bekend, alsook ontbreken er gegevens over het aantal hectare weilanden. Hieruit moet redelijkerwijs worden besloten dat de aanvraag niet in functie staat tot agrarische of para-agrarische activiteiten. De aanvraag is dan ook in strijd met de bestemming van het gewestplan.

Overeenkomstig artikel 4.4.19 VCRO kan een aanpassingswerk aan of bij een zonevreemde constructie worden vergund. Voorwaarde hierbij is dat het moet gaan over een hoofdzakelijk vergunde zonevreemde constructie, zoals bepaald in artikel 4.4.10, §1 VCRO. Zoals hoger gewezen wordt de mestbak ingeplant tegen de rechterzijgevel van de paardenstal, welke het voorwerp uitmaakt van een aanvraag tot functiewijziging. (zie dossier B/2014/144)

Samen met de PSA moet worden besloten dat dit dossier onlosmakelijk is verbonden met het dossier 2014/144 (regularisatie functiewijziging vlasschuur tot paardenmanege), welke op heden door de deputatie wordt beslist. In deze beslissing is vastgesteld dat het gebouw in kwestie, waartegen de mestbak is ingeplant, niet hoofdzakelijk vergund is. Een aanpassingswerk aan een zonevreemde constructie, waarin is vastgesteld dat zij niet hoofdzakelijk vergund is, is dan ook juridisch niet mogelijk.

5D BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Ingevolge voormelde legaliteitsbelemmering is een verdere opportuniteitsbeoordeling irrelevant.

5E CONCLUSIE

Overwegende dat het ontwerp voorziet in het bouwen van een mestbak in gewapend beton ten behoeve van de paardenmanege; dat er een legaliteitsbelemmering bestaat om de vergunning te kunnen verlenen;

Gelet op het verslag van de heer Gedeputeerde Carl VEREECKE, gegeven in zitting van heden;

BESLUIT:

Artikel 1: *Het beroep ingesteld mtr. Bart Vandromme namens mevrouw Eveline Vanhaverbeke en de heer Lieven Claeys tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Wevelgem dd. 27 maart 2013 houdende toekenning van de stedenbouwkundige vergunning aan de heer Harald Vervaeke tot het bouwen van een mestbak in gewapend beton ten behoeve van een paardenmanège, gelegen te Wevelgem, Notelaarstraat 29, gekadastraerd 1ste afdeling, sectie C, nr. 742/t, wordt ontvankelijk en gegrond verklaard.*

De stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd.

...

Dit is de bestreden beslissing.

Ook het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wevelgem vordert met een aangetekende brief van 15 september 2014 de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1415/0032/A/5/0038.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. De vordering is ontvankelijk.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van de artikelen 4.7.21, §2 en 4.7.19 VCRO en het rechtszekerheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij stelt dat de vergunning voor het bouwen van een mestbak werd afgeleverd op 28 maart 2013, zodat het administratief beroep dat werd aangetekend op 30 april 2014, werd ingesteld meer dan een jaar na het afleveren van de vergunning.

In de verklaring op eer heeft de verzoekende partij verklaard dat zij op 6 april 2013 is overgegaan tot aanplakking van de vergunning. In de bestreden beslissing wordt volgens de verzoekende

partij verkeerdelijk gesteld dat een attest van aanplakking dat is afgegeven op basis van een verklaring op eer, niet als een bewijs kan gelden dat tot aanplakking is overgegaan.

De verzoekende partij merkt op dat het attest van aanplakking enkel vermeldt dat, de aanplakking uitgevoerd op 6 april 2013, werd vastgesteld. De stadswacht zou de aanplakking op 9 april 2013 hebben vastgesteld. Verzoekende partij meent dan ook dat niet zonder meer gesteld kan worden dat het attest van aanplakking vals is om reden dat de stadswacht de controle heeft uitgevoerd op 9 april 2013 daar waar geattesteerd wordt dat de aanplakking reeds zou zijn geschied op 6 april 2013. De aanplakking kan weldegelijk plaats gevonden hebben op 6 april 2013, aangezien de aanplakking op 9 april 2013 kon worden vastgesteld door de stadswacht en de aanplakking gedurende dertig dagen vereist is. Deze vaststelling wordt niet ontkracht en strookt met de verklaring op eer van de verzoekende partij. Minstens staat vast dat er aangeplakt was op 9 april 2013, zodat de beroepstermijn minstens een aanvang heeft genomen op 10 april 2013. Verzoekende partij besluit dan ook dat zij gedaan heeft wat zij moest doen.

De verzoekende partij voert aan dat de rechtszekerheid verloren dreigt te gaan, wanneer een persoon op basis van een verleende stedenbouwkundige vergunning die werd aangeplakt en wordt gerealiseerd, nog jaren later geconfronteerd kan worden met een administratief beroep dat gebaseerd is op een vermeende niet correcte aanplakking met als gevolg dat een administratief beroep opnieuw mogelijk wordt.

De verzoekende partijen wijzen erop dat het in de bestreden beslissing aangehaalde arrest nr. A/2012/0396 van 3 oktober 2012 niet bij analogie kan worden toegepast, aangezien in dat arrest geen enkel document voorhanden was waaruit de vaststelling van de aanplakking door de gemeentelijke overheid bleek, terwijl dit *in casu* wel het geval is. De *ratio legis* van de bepalingen inzake aanplakking bestaat erin dat toezicht wordt gehouden op de aanplakking, niet meer, niet minder.

Tot slot verwijst de verzoekende partij naar arrest RvVb nr. A/0254/2013 van 21 mei 2013. Daaruit zou blijken dat weldegelijk ook met andere objectieve stukken rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van de al dan niet tijdigheid van een administratief beroep.

2.

De verwerende partij antwoordt na verwijzing naar de bestreden beslissing vooreerst dat zij over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt en de Raad de bestreden beslissing dan ook slechts marginaal kan toetsen.

Het attest van aanplakking vermeldt dat de aanplakking op 6 april 2013 werd vastgesteld. Dit attest werd opgesteld op 6 april 2013. Volgens de verwerende partij kan de datum van vaststelling d.d. 6 april 2013 onmogelijk kloppen, aangezien uit het dossier blijkt dat de gemeente pas op 9 april 2013 door de aanvrager op de hoogte werd gebracht van de aanplakking van de beslissing.

De verwerende partij stelt dat uit de controledocumenten, waaruit zou moeten blijken dat een controle is uitgevoerd door de stadswacht op 9 april 2013, niet kan worden opgemaakt wie die heeft opgemaakt en de datum van "9 april 2013" met de hand is geschreven zonder verdere vermelding.

De verwerende partij stelt voorts dat het college tijdens de hoorzitting verklaarde dat de startdatum van de beroepstermijn niet de op het attest vermelde datum van 6 april 2013 - overeenkomstig de verklaring op eer - is, maar de controledatum van 9 april 2013. Het zou een

materiële vergissing betreffen en de startdatum van de beroepstermijn zou 9 april 2013 moeten zijn.

Daaruit volgt volgens de verwerende partij dat eerste dag van de aanplakking niet uitdrukkelijk wordt vermeld op het attest zodat het attest van aanplakking niet dienstig is voor de berekening van de beroepstermijn.

De verwerende partij concludeert dat de verwarringen, onduidelijkheden en tegenstrijdigheden in het administratief dossier ertoe leiden dat het attest van aanplakking van geen waarde is, zodat de beroepstermijn volgens de vaste rechtspraak van de Raad geen aanvang zou hebben genomen. Om zijn stelling kracht bij te zetten citeert de verwerende partij daartoe uit het arrest met nummer A/2012/0486 van 21 november 2012.

Uit het arrest nummer A/2012/0297 van 24 juli 2012 leidt de verwerende partij af dat in de bestreden beslissing terecht kon worden geoordeeld dat indien de eerste dag van aanplakking niet wordt vermeld, dit tot gevolg heeft dat de beroepstermijn waarover derden beschikken om administratief beroep in te stellen, niet begint te lopen.

Uit een e-mail van 1 april 2014 zou volgens de verwerende partij bovendien blijken dat de data zoals vermeld op de attesten van aanplakking aangepast werden op basis van de verklaring op eer van de aanvrager. De verwerende partij meent dat dit concreet betekent dat het college geattesteerd heeft op basis van de verklaring op eer. De verwerende partij verwijst naar rechtspraak van de Raad om te stellen dat attesten die louter gesteund zijn op een verklaring op eer gebrekkig zijn.

De verwerende partij stelt dat de startdatum, zijnde volgens de gemeente 9 april 2013, niet werd vastgesteld in het attest van aanplakking. De beroepstermijn begint te lopen de dag na de startdatum van aanplakking. Dit is volgens de verklaring op eer van de aanvrager op 6 april 2013 en volgens het college 9 april 2013. De verwerende partij meent dat aldus niet anders kan worden besloten dan dat de controle van de aanplakking niet correct werd vastgesteld. Bovendien zijn er geen foto's van de aanplakking in het dossier aanwezig. Een niet correcte attestatie heeft niet tot gevolg dat de aanvang van de termijn verschuift, maar wel dat de termijn niet aanvangt.

Tot slot merkt de verwerende partij op dat de opsteller van het attest de controle niet zelf heeft uitgevoerd, maar deze gedelegeerd heeft aan de stadswacht. Uit de VCRO volgt dat de gemeentesecretaris zijn attestatiebevoegdheid kan delegeren. *In casu* werd deze bevoegdheid gedelegeerd aan de stedenbouwkundige ambtenaar, Marc Paelinck.

De verwerende partij meent aldus dat de beweerde controledatum van 9 april 2013 niet kan worden aangenomen, nu de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar zelf geen delegatiebevoegdheid heeft en deze datum niet correct werd vastgesteld in het attest van aanplakking door de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar aan wie de delegatiebevoegdheid werd toegekend. Subdelegatie zou slechts mogelijk zijn voor detailmaatregelen. Het vaststellen van een aanplakking is volgens de verwerende partij geen detailmaatregel.

De verwerende partij meent dan ook dat de loutere verklaring van de stadswacht niet kan gelden als een afdoende bewijs van aanplakking.

Bijgevolg concludeert de verwerende partij dat zij niet onredelijk heeft gehandeld door het beroep ontvankelijk te verklaren.

Met betrekking tot het rechtszekerheidsbeginsel verwijst de verwerende partij naar arrest nr. A/2014/0040 van 14 januari 2014 om te stellen dat de belangen van de partijen niet worden geschaad door het beroep ontvankelijk te verklaren nu de behandeling ten gronde van het administratief beroep voor de aanvrager mogelijk is.

3.

De tussenkomende partij voert vooreerst aan dat in het attest van aanplakking enkel 6 april 2013 - datum vermeld in de verklaring op eer - als datum wordt vermeld, zodat enkel deze datum relevant is bij de beoordeling van de wettigheid van de bestreden beslissing. De tussenkomende partij meent dat het tot de vaste rechtspraak van de Raad behoort dat een eenzijdige verklaring van eer van een aanvrager niet volstaat als bewijs dat de vergunningsbeslissing werd aangeplakt conform artikel 4.7.19, §2 VCRO.

Ten tweede stelt de tussenkomende partij dat de verwijzing van de verzoekende partij naar andere objectieve stukken, waarbij wordt verwezen naar de controle door de stadswacht, niet dienend is en dit om de volgende redenen:

- 1) Uit het attest van aanplakking blijkt niet dat de aanplakking gecontroleerd zou zijn door de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde op 9 april 2013. De controle werd dus niet bevestigd of gevoegd bij het attest van aanplakking

De tussenkomende partij verwijst hierbij naar arrest nr. A/2014/0634 van 16 september 2014 en stelt dat uit dit arrest blijkt dat documenten die niet bij het attest van aanplakking werden gevoegd, niet in aanmerking kunnen komen als bewijsstuk dat de aanplakking wel degelijk zou zijn vastgesteld. De Raad zou in dit arrest benadrukken dat de gemeentelijke overheid de nodige vaststellingen moet doen met betrekking tot de aanplakking en dat deze in het attest van aanplakking dienen opgenomen te worden.

- 2) Uit niets zou blijken dat het attest van aanplakking gebaseerd zou zijn op een controle die door de stadswacht op 9 april 2013 zou zijn gebeurd en waarbij de aanplakking zou zijn vastgesteld. De datum van de controle werd niet in het attest van aanplakking opgenomen.

Volgens de tussenkomende partij komt het aan de gemeente toe aan te tonen dat er effectief een controle plaats vond en dat het attest correct werd opgemaakt. Het administratief dossier zou in deze falen, zodat de beroepstermijn voor derden geen aanvang kon nemen.

- 3) De tussenkomende partij betwist de draagkracht van de controlestukken die worden aangebracht, aangezien de stukken geen deel uitmaken van het administratief dossier; Bovendien zou onduidelijk zijn wie de beweerdde controle heeft uitgevoerd en of deze persoon daartoe bevoegd was, hoewel artikel 4.7.19, §2 VCRO ter zake duidelijk is. De tussenkomende partij meent dat deze controlestukken niet bewijskrachtig zijn gelet op de handgeschreven data die niet werden verwerkt in de bezorgde attesten. De datum van het bezorgde attest, met name 6 april 2013 verschilt van de datum waarom de controle of vaststelling zou zijn gedaan, met name 9 april 2013.
- 4) De tussenkomende partij stelt tevens dat de verzoekende partij abstractie maakt van het attest van aanplakking, aangezien zij stelt dat de termijn minstens is ingegaan op 10 april 2013. Dit gaat volgens de tussenkomende partij niet op, aangezien die stelling geen grondslag vindt in het attest van aanplakking dat als uitgangspunt dient te worden

genomen voor het bepalen of berekenen van de beroepstermijn voor belanghebbende derden. De memorie van toelichting zou immers aangeven dat het attest van aanplakking uitdrukkelijk de datum van eerste aanplakking moet vermelden. De tussenkomende partij stelt dat dit tevens wordt bevestigd in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (arrest nr. 8/2011 van 27 januari 2011) en in de rechtspraak van de Raad (RvVb A/2012/0486 van 21 november 2012).

De tussenkomende partij concludeert dat met de datum van 9 april 2013 geen rekening kan worden gehouden, vermits deze niet in het attest vermeld wordt.

Tot slot stelt de tussenkomende partij enerzijds dat de verwijzing naar arrest nr. A/2012/0396 van 3 oktober 2012 weldegelijk naar analogie kan worden toegepast aangezien de feiten identiek zijn. In de voormelde zaak was geen enkel document voorhanden waaruit de vaststelling van de aanplakking door de gemeentelijke overheid bleek. De tussenkomende partij meent dat ook in de voorliggende zaak geen dergelijk document voorligt, nu het zogenaamde objectief stuk waaruit zou blijken dat de stadswacht de aanplakking heeft gecontroleerd op 9 april 2013 noch gevoegd is bij het attest van aanplakking, noch deel uitmaakt van het administratief dossier, zodat hiermee geen rekening kan worden gehouden.

Anderzijds meent de tussenkomende partij dat de verwijzing naar arrest nr. A/2013/0254 van 21 mei 2013 twee vermeldingen bevat die maken dat dit arrest niet naar analogie kan worden toegepast. In het betreffende arrest bevatte het administratief dossier niet alleen een attest van aanplakking en een verklaring op eer van de bouwheer, maar tevens een foto met datum van de krant, wat in voorliggende zaak niet het geval zou zijn. In tegenstelling tot het voormelde arrest worden door de tussenkomende partij wel stavingstukken aangebracht die er op wijzen dat het attest van aanplakking louter op basis van de verklaring op eer is opgesteld.

Uit het voorgaande concludeert de tussenkomende partij dat slechts een gebrekkig attest van aanplakking voorligt, zodat de beroepstermijn geen aanvang heeft genomen.

4.

De verzoekende partij voegt daar in haar wederantwoordnota in de eerste instantie aan toe dat noch door de tussenkomende partij, noch door de verwerende partij wordt betwist dat er een aanplakking is verricht en dat deze aanplakking gedurende dertig dagen aanwezig was op het terrein. De verzoekende partij stelt dat ook de startdatum op dit attest van aanplakking geenszins wordt betwist. Hieruit leidt de verzoekende partij af dat geenszins wordt betwist dat in het dossier een correcte aanplakking werd verricht aan het bouwperceel, zodat de tussenkomende partij een beroep kon instellen. De tussenkomende partij heeft dit echter nagelaten.

De verzoekende partij voert aan dat de werkwijze van de tussenkomende partij des te meer klemmt, nu zij in kennis werd gesteld van het openbaar onderzoek maar nooit een bezwaar heeft ingediend en nu de exploitatie al een aantal jaren werd uitgebraat en de tussenkomende partij pas na jaren een beroep heeft ingesteld.

Voorts stelt de verzoekende partij dat uit artikel 4.7.19, §2 VCRO een bepaalde chronologie volgt, die zij ook in acht heeft genomen, met name: 1) aanplakking door begunstigde; 2) begunstigde stelt de gemeente in kennis van de aanplakking en 3) de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde controleert de aanplakking; 4) opmaken van een attest van aanplakking door de gemeente waarop de startdatum van de aanplakking wordt vermeld.

De gehanteerde chronologie werd niet betwist en noch de verwerende, noch de tussenkomende partij leveren het bewijs dat het attest vals zou zijn en dat de startdatum niet correct is, zodat het

attest van aanplakking volgens de verzoekende partij rechtsgeldig is. De verzoekende partij verwijst in dit kader naar de rechtspraak van de Raad.

De verzoekende partij herhaalt hetgeen zij heeft uiteengezet met betrekking tot arrest nr. A/2012/0396 van 3 oktober 2012. In tegenstelling tot de voorliggende zaak was in dat arrest geen enkel document aanwezig waaruit de vaststelling van de aanplakking door de gemeente bleek.

Het arrest nr. A/2014/0634 kan geen toepassing vinden, vermits in dit arrest niet voldaan was aan de verplichting om effectief over te gaan tot controle. *In casu* is het attest van aanplakking niet louter gebaseerd op de verklaring op eer, ook de controle werd uitgevoerd. Verder is slechts vereist dat het attest van aanplakking de startdatum van de aanplakking bevat. Volgens de verzoekende partij stellen de verwerende en tussenkomende partij bijkomende voorwaarden voorop waaraan het attest zou moeten voldoen die niet zijn opgenomen in artikel 4.7.19 of 4.7.21 VCRO. De Vlaamse Regering kan weliswaar bijkomende eisen opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen, maar tot op heden werden geen dergelijke bijkomende eisen gesteld. De verrichte aanplakking zou derhalve voldoen aan de voorwaarden in artikel 4.7.19, §2 VCRO.

Tot slot verwijst de verzoekende partij nog naar arrest nr. A/2013/0254 van 21 mei 2013 waaruit blijkt dat weldegelijk ook rekening moet worden gehouden met andere objectieve stukken bij de beoordeling van de tijdigheid van een administratief beroep.

Beoordeling door de Raad

1.

In het eerste middel stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing de artikelen 4.7.19, §2 en 4.7.21, §3 VCRO schendt, aangezien het administratief beroep laattijdig, want meer dan een jaar na het afleveren van de vergunning en meer dan dertig dagen na aanplakking, is ingesteld.

De tussenkomende partij is derde-belanghebbende voor wie de administratieve beroepstermijn overeenkomstig artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO begint te lopen vanaf de dag na deze van aanplakking.

In de bestreden beslissing werd vastgesteld dat het administratief beroep - ingesteld door de tussenkomende partij - tijdig werd ingesteld, aangezien de aanplakking op gebrekkige wijze is geschied. Het administratief beroep werd ontvankelijk verklaard.

Ook de tussenkomende partij betwist de aanplakking en de geldigheid van de aanplakking van de vergunning afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen. De verwerende partij verwijst naar de verklaring op eer en het ontbreken van een geldig attest van aanplakking, nu dit opgesteld zou zijn op basis van de verklaring op eer van de verzoekende partij en er tevens onduidelijkheid is over de controle van de aanplakking. Zij verwijst hiervoor naar een e-mail van 1 oktober 2014 uitgaande van de gemeentelijke diensten. Bovendien zou startdatum van de aanplakking niet correct vermeld worden in het attest van aanplakking.

2.

Artikel 4.7.19, §2 VCRO, zoals gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010, bepaalt het volgende:

“Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de

inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, §2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af.”

Artikel 4.7.21 § 3 VCRO luidt als volgt:

“Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat:

...

3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na deze van aanplakking.”

In het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 8/2011 van 27 januari 2011 wordt met betrekking tot de aanplakking als vorm van bekendmaking van de vergunning het volgende overwogen:

“B.13.3.3.4. Het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen, wat niet mogelijk is wanneer de aanvang van de beroepstermijn afhangt van de kennisneming van de beslissing door de verzoeker. Daarbij vermocht de decreetgever rekening te houden met het feit dat het gaat om hetzij grote projecten, waarvan genoegzaam bekend zal zijn dat de vergunning werd verleend, hetzij projecten waarvan de weerslag is beperkt tot de onmiddellijke omgeving van de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De decreetgever kon dan ook redelijkerwijs ervan uitgaan dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van de vergunningsbeslissing.

Bovendien dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan en attesteert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanplakking. Het gemeentebestuur dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af te geven (artikelen 133/48, § 2, en 133/52, § 4, en 133/55, § 4, 6° en 7°, van het decreet van 18 mei 1999, zoals vervangen bij het bestreden artikel 36). De dag van eerste aanplakking moet uitdrukkelijk worden vermeld (Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181). Bijgevolg kan een belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt.

In de parlementaire voorbereiding van het decreet van 27 maart 2009 wordt eveneens gepreciseerd dat indien de aanplakking niet of niet correct geschiedt, dit « wordt [...] 'gesanctioneerd' door middel van de beroepstermijnenregeling » (ibid., p. 181). Hieruit dient te worden afgeleid dat in dat geval de burgemeester de aanplakking niet vermag te attesteren, zodat de beroepstermijn geen aanvang neemt.”

Met dit arrest heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat de aanplakking een geschikte en gerechtvaardigde vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van een vergunningsbeslissing, mede omdat de gemeentelijke overheid over de aanplakking moet waken en ze attesteren.

3.

Geen van de partijen betwist dat de gemachtigde van de gemeentesecretaris van de gemeente Wevelgem een attest van aanplakking heeft opgesteld.

De verwerende en tussenkomende partij stellen echter dat het attest van aanplakking dat deel uitmaakt van het administratief dossier, is opgemaakt op basis van de verklaring op eer opgesteld door de aanvrager. De verwerende partij besluit in de bestreden beslissing tot de ontvankelijkheid van het beroep van de tussenkomende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 27 maart 2013 daar uit de bijkomende stukken die werden neergelegd op de hoorzitting d.d. 10 juni 2014 blijkt dat de verklaring uit het attest, met name dat de aanplakking is vastgesteld op 6 april 2013, niet met de werkelijkheid zou overeenstemmen. Dit zou de aanplakking gebrekkig maken.

Het "attest van aanplakking" vermeldt het volgende:

*"Ondergetekende, de heer Marc Paelinck, stedenbouwkundige ambtenaar van de gemeente Wevelgem, verklaart als afgevaardigde van de secretaris, gevolmachtigd bij beslissing d.d. 01.09.2010, dat in toepassing van artikel 4.7.19, §2 van de Vlaamse Codex de aanplakking d.d. 06/04/2013 werd vastgesteld van de uitdrukkelijke beslissing van het College dd. 27/03/2013 inzake de stedenbouwkundige aanvraag van VERVAEKE Harald, Kerkvoetweg (Bis)46, 8501 Bissegem, tot bouwen van een mestbak in gewapend beton ten behoeve van een paardenmanège, gelegen te Wevelgem, Notelaarstraat 29, kadastraal bekend WEVELGEM 1 AFD, sectie C, nr(s) 0742T.
..."*

De Raad kijkt vooreerst naar het attest van aanplakking om te kunnen beoordelen of de aanplakking wel correct is gebeurd.

De Raad stelt vast dat de stedenbouwkundige ambtenaar van de gemeente Wevelgem, daartoe (rechtsgeldig) gemachtigd door de gemeentesecretaris, in het attest van aanplakking attesteert dat *"de aanplakking"* van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen in de zin van artikel 4.7.19 §2 *"d.d. 06/04/2013 werd vastgesteld"*.

Uit de bewoordingen van het voormeld attest kan niet worden afgeleid dat het in het administratief dossier aanwezige attest van aanplakking werd opgemaakt louter op basis van een verklaring op eer. Naast het attest van aanplakking verwijzen verwerende en tussenkomende partij naar een e-mail van 1 april 2014. Deze e-mail lijkt echter betrekking te hebben op de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden voor het regulariseren van een functiewijziging van vlasschuur tot manege/paardenfokkerij op hetzelfde perceel bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 18 april 2012. Deze e-mail betreft derhalve een andere vergunning dan de vergunning voor het bouwen van een mestbak in functie van voormelde manege/paardenhouderij en heeft derhalve geen betrekking op de huidige zaak. Voorts bevinden zich geen andere documenten in het administratief dossier die het attest van aanplakking tegenspreken of die erop zouden wijzen dat het attest van aanplakking louter op basis van de verklaring op eer van verzoekende partij werd opgemaakt.

Zolang de Vlaamse regering geen aanvullende inhoudelijke of vormelijke vereisten heeft opgelegd waaraan de aanplakking moet voldoen, kan enkel rekening gehouden worden met de artikelen 4.7.19, §2 VCRO en 4.7.21 §3 VCRO en met de omstandigheid dat in redelijkheid dient aangenomen te worden dat de aanplakking zichtbaar en leesbaar dient te zijn vanaf de openbare weg.

Het gegeven dat de beroepstermijn voor vergunningsbetwistingen voor belanghebbende derden ingaat de dag na de aanplakking is ingegeven door het doel om de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen over het definitief karakter van zijn vergunning.

4.

Indien de regelmatigheid van de aanplakking, en daarmee rechtstreeks verbonden de startdatum van de beroepstermijn, door een belanghebbende derde wordt betwist, draagt laatstgenoemde de bewijslast. Zij moet derhalve aantonen, dan wel aannemelijk maken dat de aanplakking niet gebeurde conform artikel 4.7.19, §2 VCRO en dient daarbij concrete elementen aan te voeren die wijzen op de onregelmatigheid van de aanplakking dan wel van het attest van aanplakking.

Het attest van aanplakking vormt daarbij een belangrijk bewijsmiddel om de datum van aanplakking aan te tonen, maar deze datum kan desgevallend ook worden aangetoond dan wel worden betwist met andere bewijsmiddelen, die door de verwerende partij moeten worden geëvalueerd.

Het attest van aanplakking gaat uit van een beëdigd ambtsdrager, in de uitoefening van zijn functie. Het attest werd correct ondertekend door de gemachtigde van de gemeentesecretaris, zodat het de nodige rechtskracht bezit. Van een ambtenaar in functie mag overigens worden verwacht dat hij slechts een attest onderschrijft, wanneer het naar waarheid is opgesteld. De Raad merkt op dat weliswaar wordt beweerd dat het attest niet met de werkelijkheid overeenstemt, maar dat geen procedure tot valsheid in geschrifte werd gestart, waaruit de onwettigheid van het attest zou moeten blijken.

Het attest vermeld geenszins dat het (louter) werd opgemaakt op basis van een verklaring op eer. Aangezien dit niet vermeld wordt in het attest, kan dit niet zonder meer worden aangenomen. Het loutere feit dat in het administratief dossier een verklaring op eer is gevoegd, die naar dezelfde datum verwijst als de datum van het attest van aanplakking, toont de correlatie tussen de 'verklaring op eer' uitgaand van de verzoekende partij en het attest van aanplakking nog niet aan.

De e-mail van een medewerkster van de gemeente van 1 april 2014 is niet relevant in het voorliggende dossier, nu het betrekking heeft op de aanplakking van een andere vergunning (op hetzelfde perceel). De Raad merkt bovendien op dat aan een e-mail niet dezelfde bewijswaarde toekomt als aan gewaarmerkt attest van aanplakking opgemaakt door een beëdigd ambtenaar die bij decreet deze bevoegdheid uitdrukkelijk kreeg toegewezen. Bij gebrek aan betichting wegens valsheid, vormt het attest van aanplakking derhalve het bewijs dat de aanplakking heeft plaats gevonden.

5.

Een verklaring op eer sluit evenmin uit dat, naderhand en in overeenstemming met de chronologie die bij de aanplakking in acht genomen moet worden, een controle of toezicht heeft plaats gevonden.

De partijen betwisten niet dat een controle van aanplakking heeft plaats gevonden op 9 april 2013, maar betwisten wel de bewijswaarde van het controledocument en de bevoegdheid van de persoon die de controle heeft uitgevoerd.

De Raad stelt vast dat het decreet louter een attest van aanplakking vereist. Er zijn geen andere decretale verplichtingen om documenten bij te brengen waaruit een effectieve controle op de aanplakking blijkt. Het attest van aanplakking vermeldt dat de aanplakking werd vastgesteld.

De omstandigheid dat uit het afgeleverde attest van aanplakking niet uitdrukkelijk blijkt wie de controle heeft uitgevoerd en op welke datum deze controle werd uitgevoerd, wil niet zeggen dat het attest slechts te beschouwen is als een attest dat (louter) is afgegeven op basis van de verklaring op eer van de aanvrager.

6.

Tot slot dient het attest van aanplakking, om van een geldig attest van aanplakking te kunnen spreken, melding te maken van de datum van aanplakking en meer in het bijzonder de eerste dag van de aanplakking. Enkel op die wijze kan de derde-belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn een aanvang heeft genomen en wanneer deze verstrijkt.

Zoals hierboven reeds gesteld verwijst het attest van aanplakking opgemaakt door de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar daartoe gemachtigd door de gemeentesecretaris naar 6 april 2013 als startdatum van de aanplakking. Gelet op dit attest, de “verklaring op eer” die is gevoegd bij het administratief dossier en de controle die werd uitgevoerd op 9 april 2013, kan de Raad omwille van het ontbreken van een voldoende bewijs van het tegendeel, bijgevolg niet anders dan oordelen dat de decretaal voorgeschreven bekendmaking van het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning in het dossier correct is uitgevoerd.

Ten overvloede, merkt de Raad op dat sinds het arrest van het Grondwettelijk Hof van 27 januari 2011 niet langer ernstig betwist kan worden dat de beroepstermijn ingaat de dag na de startdatum van de aanplakking, zodat de stelling van de gemeente dat de beroepstermijn minstens is ingegaan op 10 april 2013, dag na de datum van de controle niet kan worden gevolgd.

7.

Aangezien de tussenkomende partij niet aantoont dat de aanplakking gebrekkig is gebeurd, noch een procedure tot valsheid in geschrifte is gestart waaruit de onwettigheid van het attest van aanplakking zou blijken, dient de dag na deze van aanplakking als aanvang van de beroepstermijn gehanteerd te worden.

De aanplakking is gebeurd op 6 april 2013. De termijn om een beroep in te stellen bij de deputatie heeft dan ook een aanvang genomen op 7 april 2013.

De termijn van dertig dagen waarbinnen de verzoekende partij een beroep kon instellen bij de verwerende partij, verliep dan ook op 6 mei 2013. Het administratief beroep van de tussenkomende partij, ingesteld met een aangetekende brief van 30 april 2014 diende bijgevolg, ontegensprekelijk als laattijdig en derhalve onontvankelijk te worden afgewezen. Gelet op de gedane overwegingen en vaststellingen, werd het beroep door de verwerende partij dan ook ten onrechte als tijdig en bijgevolg ontvankelijk behandeld.

Het eerste middel is gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht daar deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van Lieven CLAEYS is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 10 juli 2014, waarbij aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van een mestbak in gewapend beton ten behoeve van een paardenmanège op een perceel gelegen te 8560 Wevelge, Notelaarstraat 29 en met als kadastrale omschrijving 1ste Afdeling, sectie C, nr. 0742T.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij en dit binnen een vervaltermijn van 4 maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 19 december 2017 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Chana GIELEN

Pieter Jan VERVOORT